

ת"פ 22495/03/20 - מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל נגד נידל דאגר

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 22495-03-20 מדינת ישראל נ' דאגר(עציר)

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל

נגד

נידל דאגר

נאשם

ע"י עו"ד ענאן עליאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, **בעבירת נהיגה פוחזת של רכב**- עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), **נהיגה בזמן פסילה- פסילת בימ"ש**- עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), הורשע **בעבירה שגרמה לחבלה של ממש**- עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961, **נהיגה ברכב ללא ביטוח**- עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970; **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם (סומן **במ/2**), ביום 4.3.20 בעת שנסעו שוטרים ברכבי בילוש סמויים ולאור מידע מוקדם שהיה בידיהם, ביקשו השוטרים לעצור לבדיקה את רכבו של הנאשם באופן שרכבי השוטרים חסמו את רכבו. משיצאו השוטרים מהרכבים לביצוע בדיקה, נסע הנאשם ברכבו אחורנית, פגע ברכב השוטרים וגרר אותו אחורה על מנת לאפשר את מנוסתו. השוטרים רצו לעבר רכבו של הנאשם במטרה למנוע הימלטותו, נהג הנאשם תוך גרימת חבלה של ממש לאחד השוטרים, באופן שעלה עם גלגל רכבו על רגלו הימנית ונמלט מהמקום. אותה עת, נהג הנאשם את רכבו בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח ברכב.

3. הסנגור עתר להפניית הנאשם לתסקיר שירות המבחן. בנסיבות מעצרו של הנאשם בתיק אחר לא הסתייעה מלאכה עריכת תסקיר בעניינו.

4. הצדדים טענו לעונש בפניי.

הערכים המוגנים

5. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של שלטון החוק, חובת הציות לחוק וכיבוד רשויות החוק, המגלמת בחובה חובת ההגנה על הערכים המוגנים של חובת השמירה על הסדר הציבורי ובטחון הציבור

בדרכים. כן פוגעים מעשי הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על החיים ושמירה על בטחון המשתמשים בדרך כחלק בלתי נפרד מן המאבק בקטל בדרכים. נהיגה בפסילה ונהיגה פוחזת של רכב יוצרות סיכון לחיי אדם ומביעה זלזול ברשויות החוק. נהיגה בלא ביטוח פוגעת בערכים כלכליים מוגנים. בעקבות נהיגתו הפוחזת של הנאשם ברכב גרם לפגיעה בגופו של שוטר באופן שנגרמו לו חבלות של ממש.

6. יפים לעניין זה דברי בית המשפט ברע"פ 5300/18 סלאמה נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.8.2018).

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחות הגבוהה.

יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] 7.3.2004).

יפים הדברים לענייננו.

מתחם הענישה

7. חומרת מעשי העבירות בענייננו הנה במדרג הגבוה. נסיבות ביצוע העבירות, אשר חלקן כלפי שוטרים ורכוש המשטרה, מלמדות על העדר מוראו של הנאשם מן החוק ומאנשי אכיפת החוק, זלזול בערך חיי אדם וקידוש כל אמצעי לצורך מימוש הימלטותו של הנאשם מפני שוטרים.

8. יש לקבוע, כי לעבירות נהיגה בפסילה ובלא ביטוח קדם תכנון. הנאשם נהג ברכב בידעו כי אינו מורשה לכך שעה שהנו מצוי בפסילה.

9. נסיבות חבלת השוטר והפרעת השוטרים במילוי תפקידם הנה לשם הימלטותו של הנאשם.

10. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גוף לשוטר מרטין, כמפורט בכתב האישום, חבלה של ממש בדמות רגישות מעל מסרקים 3+4+5, נפיחות והגבלת תנועה באצבעות 4+5, רגישות קלה מעל הקרסול לאטריליא, הגבלה בתנועה לאל סחור NV. אין לאמוד את הנזק אשר עשוי היה להתרחש בעקבות מעשי הנאשם, נהיגתו הפוחזת, בהיותו בפסילה ותוך גרימת סיכון למשתמשי הדרך וזלזול בחיי אדם.

11. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל לצד

פסילה ממושכת, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. לענין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:

ת"פ (י-ם) 14095-08-15 מדינת ישראל נ. אדם ג'אבר (פורסם בנבו, ניתן ביום 14.4.16) בגין הרשעת הנאשם בעבירת נהיגה פוזת ברכב נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, פסילה ועונשים מותנים. לענין מתחם העונש ההולם הפנה בית המשפט לע"פ 57079-01-15, בוחבוט (בית המשפט המחוזי בירושלים, הרכב כב' הש' כרמל, מוסק ורנר), שם אושר מתחם זה בארוע דומה. ולת"פ 21714-09-13, אבו אלקיעאן (בית המשפט המחוזי בירושלים, כב' הש' כהן), שם נקבע מתחם של 8-20 חודשי מאסר במקרה קרוב בנסיבותיו.

ע"פ 10476-09-10 יוסף אבו סביח נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 21.1.10) בגין הרשעת הנאשם בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ובלא ביטוח הושתו על המבקש שנתיים מאסר בפועל, עונשי מאסר על תנאי ו 3 שנות פסילה.

ע"פ 3802/10 ליאור אלון נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 26.10.10) המערער נדון ל 30 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי ושנתיים פסילה בגין הרשעתו, אחר שמיעת ראיות, בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ציבורית, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, הכשלת שוטר מילוי תפקידו ומסירת הודעה כוזבת.

ע"פ 5691/09 מוחמד גב'רין נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 11.10.09) המערער, שב"ח, נדון ל 24 חודשי מאסר בפועל, 3 שנות פסילה וחילוט הרכב בו נהג, בגין ביצוע עבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא ביטוח תקף, הסתייעות ברכב לביצוע פשע ונהיגה בקלות ראש וברשלנות ומעשה פזיזות ורשלנות. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ת"פ (ב"ש) 27077-03-18 מדינת ישראל נ. ג' דשטין ות"פ 11059-04-15 (מחוזי ב"ש) מראחיל נ. מדינת ישראל אליהם מפנה המאשימה לא צורפו לעיוני ולא אותרו על ידי.

12. הסנגור עותר לקביעת מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. הסנגור אינו מפנה לפסיקה, אך מציינ כי בת"פ 14095-08-15 אליו הפנתה המאשימה הושת מאסר קצר יחסית. בניגוד לטענת הסנגור הושת העונש לריצוי בפועל ולא בעבודות שירות, תוך שנקבע שם, כי **"עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות אינו מבטא את חומרת המעשים ואינו הולם אותם"**.

13. לענין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נהיגה בפסילה עיינתי גם ברע"פ 5464/16 לייזרוביץ נ. מדינת ישראל (12.7.16) באותו ענין בגין עבירת נהיגה בזמן פסילה בלבד **נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל**. ערעור לבית המשפט המחוזי ובר"ע לעליון נדחו.

ברע"פ 5635/19 יעקובוב נ. מדינת ישראל (4.9.19) נדחו ערעור ובר"ע של נאשם אשר נדון ל 4 חודשי מאסר בפועל (תוך הפעלת מאסר על תנאי בחופף) בגין הרשעתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח. נקבע כי מתחם הענישה **נע בין מאסר מותנה לבין 18 חודשי מאסר** בפועל וכן עונש מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לתקופת ממושכת, קנס והתחייבות כספית להימנע מעבירה. בית המשפט העליון קבע, כי

"אין להקל ראש במעשיו של המבקש אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים נגדו, תוך התרסה נגד רשויות החוק והפגנת זלזול בהחלטות בית המשפט. לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה לעורר קשיים במימוש הפיצויים במקרה של תאונת דרכים (וראו רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2019); רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2011))."

לטעמי, מעשים אלו של המבקש מצדיקים בנסיבות העניין ענישה מרתיעה הכוללת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ואף ספק אם נכון היה לחפוף את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בהליך דנן יחד עם עונש מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד נגדו מהליך קודם".

ברע"פ 1483/19 ליפשיץ נ. מדינת ישראל (6.3.19) בגין ביצוע עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון בתוקף, נהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח בתוקף, נדון הנאשם ל 12 חודשי מאסר בפועל (הכולל הפעלת מאסר על תנאי) לצדמאסר על תנאי בן 10 חודשים ופסילת רישיון למשך 36 חודשים. באותו עניין **וביחס להרשעה שלישית בעבירת נהיגה בפסילה** נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילת רישיון הנהיגה למשך שנים ארוכות. ערעור ובר"ע נדחו. בית המשפט העליון קבע, כי

"בנוהגו נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק (ראו למשל: רע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.8.2018) בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש".

ברע"פ 8013/13 מסעוד נ. מדינת ישראל (18.12.13) הורשע המבקש בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח תקף ובלא רישיון נהיגה. המבקש אשר הנו רצידיביסט בעבירות נהיגה בפסילה, הוטלה עליו שנת מאסר בפועל, 4 שנות פסילה ועונשים נלווים. באותו ענין נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-20 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

מתחם זה נקבע גם למשל בפל"א 8202-04-16 מדינת ישראל נ. יפה (עציר) (מיום 13.11.18) שם נדון הנאשם ל 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בגין עבירת נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה אינו תקף לסוג הרכב, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה מ - 6 חודשים מיום פקיעתו, ונהיגה ללא ביטוח ביחס לנאשם רצידיביסט. נקבע, כי מתחם הענישה באותו עניין נע בין 7-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ברע"פ 1891/14 ששון ברון נ. מדינת ישראל (מיום 25.3.14) באותו עניין נדון נאשם בגין ביצוע עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ואי ציות לתמרור ל 7 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל ל 12 חודשים מהם 7 חודשי פסילה על תנאי שהופעלו בחופף וכן פסילה על תנאי, זאת בגין הרשעה שלישית בעבירת נהיגה בפסילה ועל אף תסקיר שירות מבחן חיובי בעניינו. ערעור ובר"ע נדחו.

14. מתחם הענישה בעבירה חוזרת של נהיגה בפסילה כולל מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ביחס לנאשם שבפניי הרי כי מעבר לעבירת נהיגה בפסילה, בלא רישיון ובלא ביטוח הורשע בנוסף בעבירת נהיגה פוזת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירה שגרמה לחבלה של ממש על פי פקודת התעבורה. מצבור עבירות אלו מטה לחומרה את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם. יש לקבוע לטעמי כי הנו נע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד פסילת רישיון לתקופה ממושכת לתקופה שבין 24-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

15. הנאשם, יליד 1989, כבן 32. הנאשם הודה בביצוע העבירות לאחר תיקון כתב האישום.

16. לנאשם עבר פלילי. הרשעתו האחרונה מיום 2.4.17 בעבירות נשק אשר בגין נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. אין חולק בדבר הרשעתו של הנאשם בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, אשר בגינה הוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל.

17. לנאשם עבר תעבורתי הכולל הרשעה בעבירות נהיגה בפסילה וללא רישיון, פקיעת רישיון נהיגה, אי ציות לאות של שוטר במדים ועוד.

18. בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי.

19. בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, עברו התעבורתי יש לקבוע כי מיקומו של הנאשם הנו בחלק הבינוני של מתחם הענישה.

מאסרים על תנאי וחילוט התחייבות

20. המאשימה עותרת להפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר דין מיום 2.4.17 בת"פ 44150-01-17 (ת/3), בגין ביצוע עבירה על פי סעיף 338 לחוק העונשין, במצטבר לכל עונש שיוטל עליו בתיק זה. כן עותרת להפעלת 3 חודשי מאסר שהוטלו על הנאשם בגזר דין מיום 22.5.19 בפל"א 7459-02-16 (ת/5) בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, במצטבר לכל עונש שיוטל עליו בתיק

זה.

21. כן עותרת המאשימה לחילוט התחייבות על סך 3,000 ₪ שניתנה בפל"א 7459-02-16 מיום 22.5.19 (הוגשה וסומנה ת/6).

22. לטעמו של הסנגור המדובר בתנאים ברי הפעלה. הסנגור עותר להשתתם בחופף לכל עונש שיטל על הנאשם.

23. הכלל לעניין הפעלתו של מאסר על תנאי קבוע בסעיף 55(א) לחוק העונשין הקובע, כי

55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

24. סעיף 58 לחוק העונשין שכותרתו "תקופות מאסר בזו אחר זו" מורה, כי

58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

25. מעבר להודאת הנאשם, לא הונחו בפניי שיקולים לקולא בעניינו המצדיקים סטייה מן הכלל בדבר חפיפת תקופות המאסר. אין זו לנאשם עבירה ראשונה של נהיגה בפסילה. נסיבות ביצוע העבירות חמורות. מכלל טעמים אלו הרי שיש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין ובמצטבר לכל עונש אשר יוטל עליו. יש להורות על הפעלת ההתחייבות אשר הוטלה על הנאשם בפל"א 7459-02-16 מיום 22.5.19 (ת/6) על סך 3,000 ש"ח.

26. לאור כל האמור הנני גוזרת את דינו של הנאשם כדלהלן:

א. מאסר לתקופה של 10 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלתו של המאסר המותנה בן 6 חודשים אשר הושת על הנאשם במסגרת ת.פ. 44150-01-17.

ג. הנני מורה על הפעלתו של המאסר המותנה בן 3 חודשים אשר הושת על הנאשם בפל"א 7459-02-16.

- ד. המאסרים מנויים בסעיפים ב-ו-ג ירוצו בחופף, סך הכל 6 חודשים. ששת החודשים הללו ירוצו במצטרב לעונש המאסר אשר הושת על הנאשם בבסעיף א לעיל.
- ה. סך הכל ירצה הנאשם 16 חודשי מאסר, מתוכם 6 בחופף לתקופת מאסרו כעת והיתרה במצטרב לכל מאסר אותו הוא מרצה כעת.
- מתקופת מאסרו יוכו ימי מעצרו בגין תיק זה מיום 4.3.20 ועד ליום 6.4.20.
- ו. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף או נהיגה בזמן פסילה, ויורשע עליה בדיון.
- ז. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת נהיגה פוזת של רכב או עבירת הפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו, ויורשע עליה בדיון.
- ח. פיצוי לנפגע העבירה, עד תביעה מס. 19 בסך של 4,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 100 ₪ כל אחד, החל מיום 10.8.22 ובכל 22 ל חודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.
- אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.
- ט. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים. רשמתי בפני כי לנאשם אין רישיון נהיגה ולפיכך פטור הוא מהפקדתו.
- תקופת הפסילה תתווסף לכל תקופת פסילה קיימת.
- הנאשם יפנה למשרד הרישוי לצורך עריכת חישוב פסילה.
- י. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה אינו תקף או נהיגה פוזת של רכב ויורשע בה.
- יא. הנני מורה על הפעלתה של ההתחייבות אשר הושתה על הנאשם בפל"א 7459-02-16 (ת/6) בסך של 3,000 ₪, או 12 ימי מאסר תמורתה. ההתחייבות תשולם עד לא יאחר מיום 10.11.22.

* **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

* **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

יב. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪, להימנע מלעבור עבירת נהיגה בזמן פסילה או נהיגה כשרישיון הנהיגה אינו תקף בתוך שלוש שנים מיום שחרורו. אם לא יצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.

ה